

Szivárvány

2012. DECEMBER • XXXIII. ÉVFOLYAM • 360. SZÁM



12.

DÖME ZSUZSA

Angyal hozta

Messzi útról jött, a mennyből.
Nem is ismertem meg egyből,
csak gondoltam, hogy ő lehet,
mert minden elcsendesedett.

Fénykört ír a gyertya lángja,
csillagszóró szökken szárba.
Angyal járt itt, semmi kétség,
el is oszlott a sötétség.

Angyalhaj fán hagyott tincse
Karácsonyunk szentelt kincse.
Ajándékunk angyal hozta.
Hozzád is megy. Anya mondta.



TÓTH ÁGNES

Angyal-dal

Angyal vagyok, égből jövök,
Ha kell, aranydiót török,
Rásuhintok a fenyőre,
Angyalhajjal fonom körbe,
Kezemben az arany lanttal
Elringatlak angyal-dallal.



Karácsonyt várva

Közeleg a Karácsony,
Szánkóznak víg barátok.
Eljön Jézus megváltani,
Szeretetet árasztani.
Minden család örül,
Az asztalra étel kerül.
A szeretetet ünnepeljük,
Nagyapót körbeüljük.
Angyal hoz majd ajándékot:
Ételt, italt és játékot.

Aszalós Hilda,
Nyárádszereda

Csillag fényességét,
Jászol melegségét,
Karácsony békéjét,
Szívbeli örömét
Adja meg a ég!

(Népköltés)

– Ezt kívánja minden gyermek és felnőtt barátjának karácsonyi szeretettel a Szivárvány.

TOLNA ÉVA

Karácsonyi készülődés



Karácsony táján csak az léphetett be a Samu-várba, aki háromszor hibátlanul elmondta: „Ezt a tiszta fazekat úgy elkáposztástanítottatok...”

Az ajtó előtt állt az őr, egy nagy plüssmaci személyében, és türelmesen várta, kik

lesznek azok, akik megnyerik a bemenetelhez való jogot. Akinek sikerül megoldani ezt a nehéz feladatot, az még egy gumimacit is kivehet az ajtónálló mancsából.

Gyakorolták hát a bemenni vágyók eleget, nemcsak a gumimaci kedvéért, hanem inkább hajtotta őket a kíváncsiság: vajon mi lehet odabent? Hogy hányan gyülekeztek az ajtó előtt? Sokan. De az őr nem töltötte azzal a drága idejét, hogy megszámolja.

Mikor Eszterkére került a sor, sehogy sem akarta ezt a sületlen szöveget elmondani.

– Értelmetlen szöveggel nem foglalkozom! – jelentette ki magabiztosan.

– Akkor kint maradsz! – kiáltott ki Samu a várból, pedig nagyon szerette volna, hogy Eszter is bejusson, hiszen nagy szüksége volt a nővére.

– Na jó, megpróbálom – szölt be a kulcslyukon Eszter, de azonnal meg is bánta, ezért egy tiszta papírra leírta a szöveget, és az ajtó alatt bejuttatta a bizottságnak. Igaz, hogy nem egészen pontosan, de azt gondolta, Samu még úgysem tud olvasni, csak látja a betűket, és ez elég a bebocsájtáshoz.

Ám nagy meglepetésére a Samu-várból már Zsombor-vár is lett, és Zsombor, aki



LÁSZLÓ NOÉMI

Mennyből az angyal

Most toboz van, nem barka.
Száll az ezüst-arany por,
koromsötét van hatkor,
s mosolygunk, készakarva.

Most mind szeretjük egymást.
Azért veszekszünk annyit.
Anya éjfélkor ránk nyit,
fejünkre olvas egy s más.

De mire jön az angyal,
már angyalok vagyunk,
szürcsölünk, majszolunk
kipirult arccal.

már regényeket olvasott, azonnal észrevette, hogy a szöveg pontatlan. Mert nem mindegy, hogy az a tiszta fazék káposztás vagy káposztástalanított. Ezért a bizottság, amely két tagból állt, félrevonult, hogy megtárgyalja a döntést.

– Talán itt-ott megfelel – jelentette ki Samu, és kezdődhetett a munka.

Mert azért gyűltek össze, hogy a karácsonyi énekeket gyakorolják, „titokban”. Eleinte halkán, hogy legyen igazi meglepetés, aztán mind hangosabban, talán így a Karácsony is hamarabb megérkezik.

Szállt is az ének, ki tudja meddig szállt, olyan erősen zengett, hogy még az ajtónálló is megcsodálta, és a maradék gumimacit azonnal kiosztotta az ünnepváróknak. Így azok is megvigasztalódtak, akik nem jutottak be a várba.

De mi lett a káposztásfazékkal?

A karácsonyi vacsoránál biztos megjelenik, de nem „káposztástalanítva”...





DÖBRENTEY ILDIKÓ

Picinke és a Mikulás

Sziasztok! Picinke vagyok, a manógyerek. Hasonlóan élünk, mint ti, emberek, csak ti nappal sürgölődtek, mi meg éjszaka. Mi ugyanis *éjjeli picinkék* vagyunk. Még az óvodában és az iskolában is éjszaka sürgölődünk.

Ma éjszaka a Mikulást vártuk. Örökké az ajtót lestük. De volt más izgalmunk is.

Az egyik picinke kislány, Zita behömpölygette az iskolába a táncoló egerét, Zénót, aki egy kerek bevásárlótaskában aludt.

- És mi lesz, ha felébred? – aggódott Anca.
- Nem ébred fel. Egész éjjel aludni szokott
- bizonygatta Zita.

Bence elképzeltette magát, hogy az ablakból látni lehet a Mikulás sapkáját, de én nem

láttam semmit. Dorka a folyosón látott két nagy csizmát, de én ott se láttam semmit.

Olgi néni nevetve ültetett le bennünket:

– Picinke gyerekek, most elpróbáljuk a verseket és az énekeket, amikkel a Mikulást várjátok.

Hirtelen olyan csönd lett, hogy Zénó egér fölébredt, és hangosan rágni kezdte a bevásárlótaska oldalát.

Egy kicsit megszeppentünk. Mi lesz, ha Olgi néni észreveszi, hogy egér van az osztályban?

Olgi néni azonban máris megadta a hangot, és mi énekelni kezdtünk. Teli torokból zengtünk, hogy elnyomjuk Zénó egér rágását. Szerencsére, mikor a dal véget ért, Zénó egér is tartott egy kis rágási szünetet.

– Mindenki tudja a versét és az énekét? – kérdezte Olgi néni.

– Igen! Tudjuk! – válaszoltuk.

Az én versem egy őzről szólt, aki a téli erdőben várta a Mikulást. A többiek is verssel

vagy énekkel készültek. Egyedül Dönci akart valami titkos számot előadni. Ő szeret egy kicsit különködni.

Hirtelen három erős koppantás hallatszott az ajtónkon. Volt, aki megijedt, volt, aki elnevette magát. Olgi néni kikiáltott:

– Ki kopog?

Zengő nagypapahang válaszolt:

– A Mikulás!

Olgi néni kitárta az ajtót, és mi énekelni kezdtünk:

Tágas égen ragyogás,
Jöjj el hozzánk, Mikulás!
Minden gyermek várva-vár,
Vidám ének hangja száll.
Van zsákodban minden jó,
Piros alma, mogyoró,
Jöjj el hozzánk, te csodás,
Kedves, öreg Mikulás!



Mikulás bácsi, hátán egy nagy zsákkal, integetve és mosolyogva becsoszogott az osztályba. Nagy szusszanással letottyant egy székre. Meghallgatta a verseinket, énekeinket. Én is elmondtam az őzikés versemet. Mikulás bácsi megdicsért, és azt mondta, tudja, hogy bátor gyerek vagyok. Honnan tudja ezt a Mikulás? Ő mindenkit ismer?

Kaptam egy piros Mikulás-zacskót, ugyanolyan, mint a többi picinke gyerek.

Utolsónak maradt a sorban Dönci, a titkos számával. Nagy hangon bejelentette, hogy varázsolni fog. Már is elővett egy fürjtojást, és felmutatta, aztán hátranyúlt, és mikor előhúzta a kezét, a tojás nem volt benne. Mélyen meghajolt, és várta a tapsot.

– Előbb fordulj meg! Eldugtad hátul! Mutasd, mi van hátul! – kiabáltuk.

Dönci megfordult, és azonnal csönd lett, mert hátul sem volt semmi. Ekkor honnan, honnan nem, előtáncolt Zénó. Úgy látszik,



kirágta magát a nagymama bevásárlótáskájából. Egyenesen nekitáncolt Dönci hátának. Egy reccsenés hallatszott, és placcs, Dönci egész nadrágja tele lett tojással.

– A zsebében volt! Odadugta! Ez nem varázslat! – nevték a picinke gyerekek.

Dönci dühösen legyintett:

– Így nem lehet varázsolni!

Mikulás bácsi azonban magához húzta, és megsimogatta a fejét:

– Ügyes mutatóvány volt, Dönci! Ha nincs az egér, soha nem jöttem volna rá a trükködre. Varázsolj nekünk jövőre is! Rendben?

– Rendben – bólintott Dönci csillogó szemmel.

Így aztán mindenki boldog volt ezen az éjszakán. Örültek a picinke osztálytársaim, nevetett Olgi néni. Még Zénó egér is megnyugodott, mert Zita nyakon csípte, és hazahömpölygette a bevásárlótáskában.

Legyen nektek is örömteli a napotok, hiszen előbb-utóbb hozzátok is eljön a Mikulás! Sziasztok!

Így volt, nem így volt, égbőlpottyant mese volt!



Tá-gas é- gen ra-gyo-gás, jöjj el hoz-zánk, Mi- ku- lás!
Min-den gyer-mek vár-va-vár, vi-dám é- nek hang-ja száll.



Van zsá- kod- ban min-den jó, pi- ros al- ma, mo-gyo-ró,



Jöjj el hoz-zánk, te cso- dás, ked-ves, ö- reg Mi- ku- lás!

A MIKULÁS nem TÉLAPÓ



Tanuljátok meg a picinke gyerekek Mikulás-énekét!

Ismerős ugye? De sajnos Mikulás helyett ma is sokan Télapót énekelnek. Pedig a **Tél apó** számunkra az évszak jelképe, a Tavasz, a Nyár, az Ősz öreg bátyja, aki havat, fagyot ráz ki a szakállából.

A **Mikulás** december 6-ának előestéjén Szent Miklós püspök jóságára emlékeztet: apró ajándékokat rejt el a gyerekek szépen megtisztított cipőjébe, és egy kis virgácsot is, hogy szófogadásra intse őket. A hagyományos Mikulás tehát piros palástos püspök.

Karácsonykor a mi szokásaink szerint az **angyalka** vagy a **Jézuska** hoz ajándékot.

A román gyerekeket Moș Crăciun, a franciákat Père Noël, azaz Karácsony-apó látogatja meg. Amerikába a Mikulás csak Karácsonyra érkezik meg: Santa Clausnak hívják. Ez a Coca-Cola-Mikulás mára elárasztotta nemcsak Amerikát,

hanem az egész világot.



FODOR SÁNDOR

Csipike elhatározza, hogy netovább I.

Csipike egész nap nem mozdult ki az odújából.
Dühös volt.

Haragudott Madárra, Nyúlra, Sünékre, a Vadméhekre, Vadmalacra, haragudott Gyöngyvirágra, amelyek nélküle is illatozni merészel.

Haragudott az egész Erdőre.

– Így jár, aki jó és kedves. Megkaptam a magamét.
No, de lesz ez másképpen is. Eddig és netovább!

Ez, hogy eddig és netovább, nagyon tetszett Csipikének. Csak azt nem tudta még, mi legyen a netovább után.

Ült-ült, és törte a fejét.

Egyszer csak a homlokára ütött.

– Megvan! Netovább után gonosz leszek. Példátlanul gonosz. Valami rettentően gonosz. És akkor lesz itt félelem. Mindenki rettegni fog tőlem. És teljesítik parancsaimat. És rémületben lesznek. És én csak kacagok. Így ni: hahaha! Vagy nem is, inkább így: brekeke! Tyű, de jó ötlet! Okos vagyok, ez a szerencse... Jujjj, de gonosz leszek!

Ledobta kalapjáról a gyöngyvirágot, kibújt az odújából, és addig keresett, amíg egy kicsi csalánlevélkét talált. Azt tűzte a kalapja mellé.



– Most már vége a netovábbnak, és én gonosz vagyok – csapta a fejére a kalapot.

Összevonta a szemöldökét, ahogy a gonosz törpéhez illik, és elindult a patakra. A pisztrángokkal nem törődött, hiszen azok is hálátlanok. Lám, hogy ugrálnak fel a lepkék után. Kecsebékát kereste.

Meg is találta.

Csípőre tette a kezét.

– Szóval azt mondd, hogy senki sem fél tőlem, mi?

– Én azt.

– Te se?

– Eridj, mert leköplek.

Csipike nem kapkodott kavics után. Elhatározta, rémületbe ejti Kecsebékát.

– Ide hallgass, varangy! Tudod, milyen vagyok én?

– Buta.

– Súlyos tévedés. Mert példátlanul okos vagyok, és fogózz meg: g-o-n-o-sz!

– Váljék egészségedre!

– De én kiirtalak!

– Mondom, hogy leköplek! Brekeke.

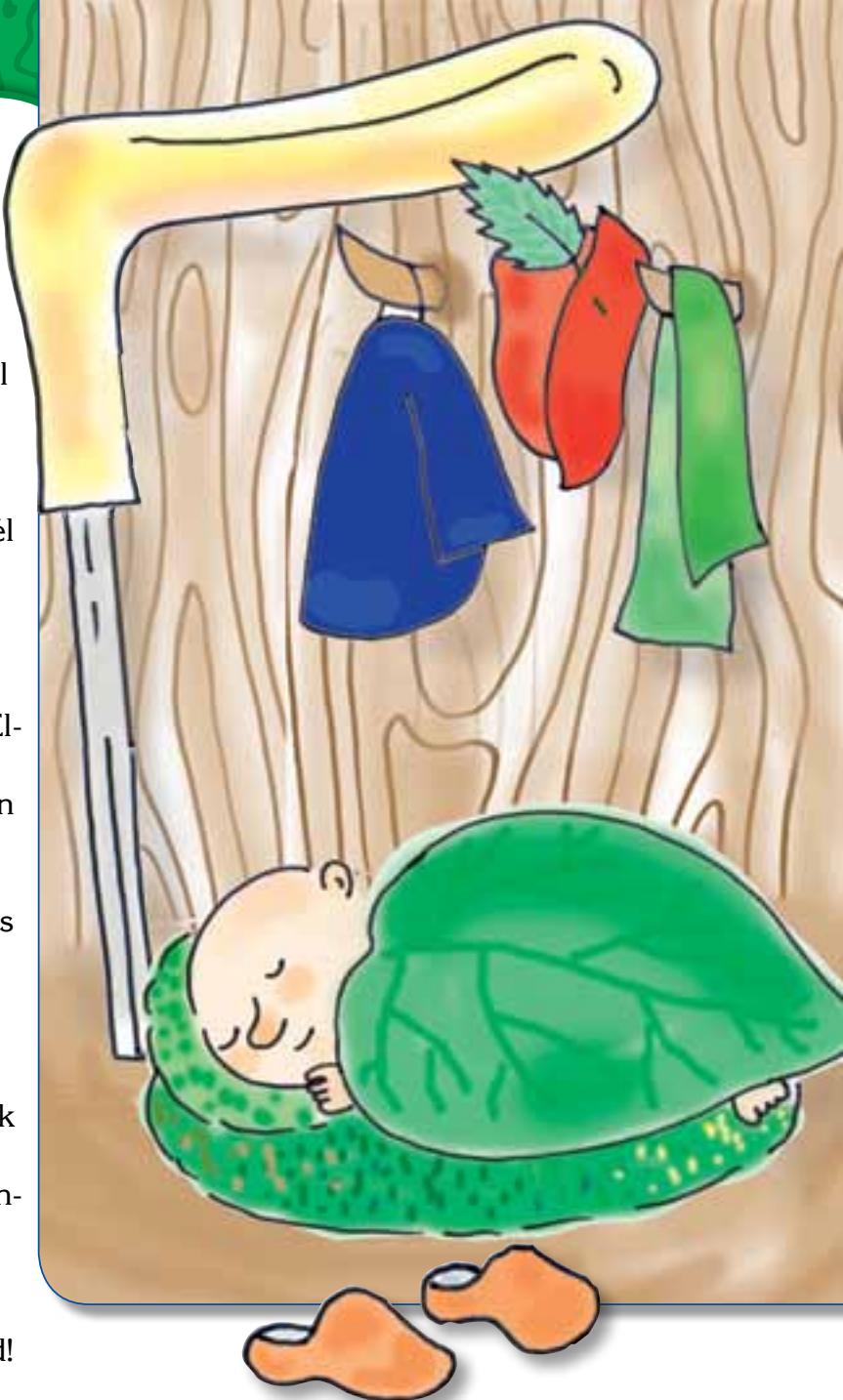
Ebben a nehéz helyzetben Csipikének iszonyú ötlete támadt.

– Tudd meg, hogy véged – jelentette ki ünnepélyesen. – Elintéz téged az én barátom!

A béka bizonytalanul pillantott rá.

– Az ki?

– A Rettenetes Réz Úr, ha tudni akarod! Amíg hármat számolok, itt is lesz. Egy...





határozta, hogy bátran megrugdossa Szentjánosbogarat. Szegény bogárka rémülten menekült – nem tudta mire vélni a dolgot.

Dehogyan ment el Bagoly doktorhoz, dehogyan látogatta meg Sünéket ezen az estén! Néhány szem epret evett meg útközben, majd bebújt az Óriásnagyi Bükkfa odújába, és boldogan aludt.

**Keresd meg a gonosz és a jószagos Csipike közötti öt különbséget. Melyik szebb?
Te mikor gonoszkodtál utoljára?**

Kecskebéka a kettőt se várta meg. Nem tudta ugyan, ki az a Rettenetes Réz Úr, de azt hitte, valami gólyaféle lehet. Csipike elégedetten mosolyodott el. Igaz nem volt olyan ez a mosoly, mint az előző napiak, nem volt derűs, kedves, nem volt a Csipike ismert mosolya. Gonoszul, kárörvendően mosolygott.

Sétálni kezdett a parton, látni akarta, merre bukkan fel a béka, hogy még jobban megfélemlítse, amikor észrevette, hogy amerre elhalad, a pisztrángok eltűnnek, szállhatnak a patak felett akkora molyok, mint Csipike feje, egyetlen hal se ugrik fel utánuk.

– Már ezek is félnek! – állapította meg örömmel Csipike. – Félnek a Rettenetes Réz Úrtól! Tőlem félnek!

Újfajta, boldog öröm töltötte el Csipikét: hatalmasnak érezte magát és retentő erősnek. Hazafelé mentében el-



MÜLLER KATI rajzai

Csipike mérge, gonoszága
Karácsonyra elpárolgott, s mint min-
den jóságos teremtmény, boldogan
ünnepel az Erdő népével.



Keresd meg, kinek
mit hozott az angyal.

Mit rejt a fenyő?

– Pici betlehemet.

Külső lapját **Osváth-Boros Jolán** óvó néni Manócskái a **kolozsvári** Vidám Vonatocska Óvodában mintalyukasztóval kivágott hópelekkel díszítették, de te mást is kitalálhatsz. Vágd körül a fenyőcskét, és a szaggatott vonalak mentén hajtogasd össze. A két oldallap bevágását csúsztasd egymásba, a fenyő csúcsán levő fülecskét bújtasd a szemközti csúcson bevágott részbe.

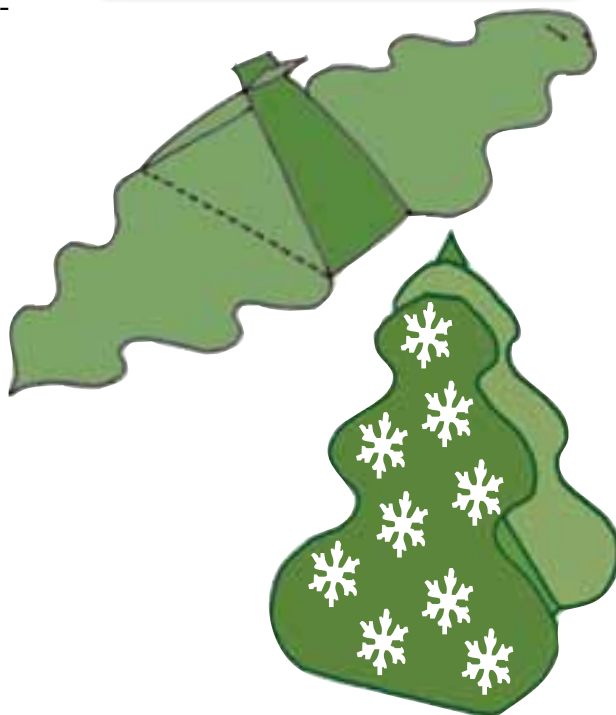
Hogy örül majd, aki ajándékba kapja!

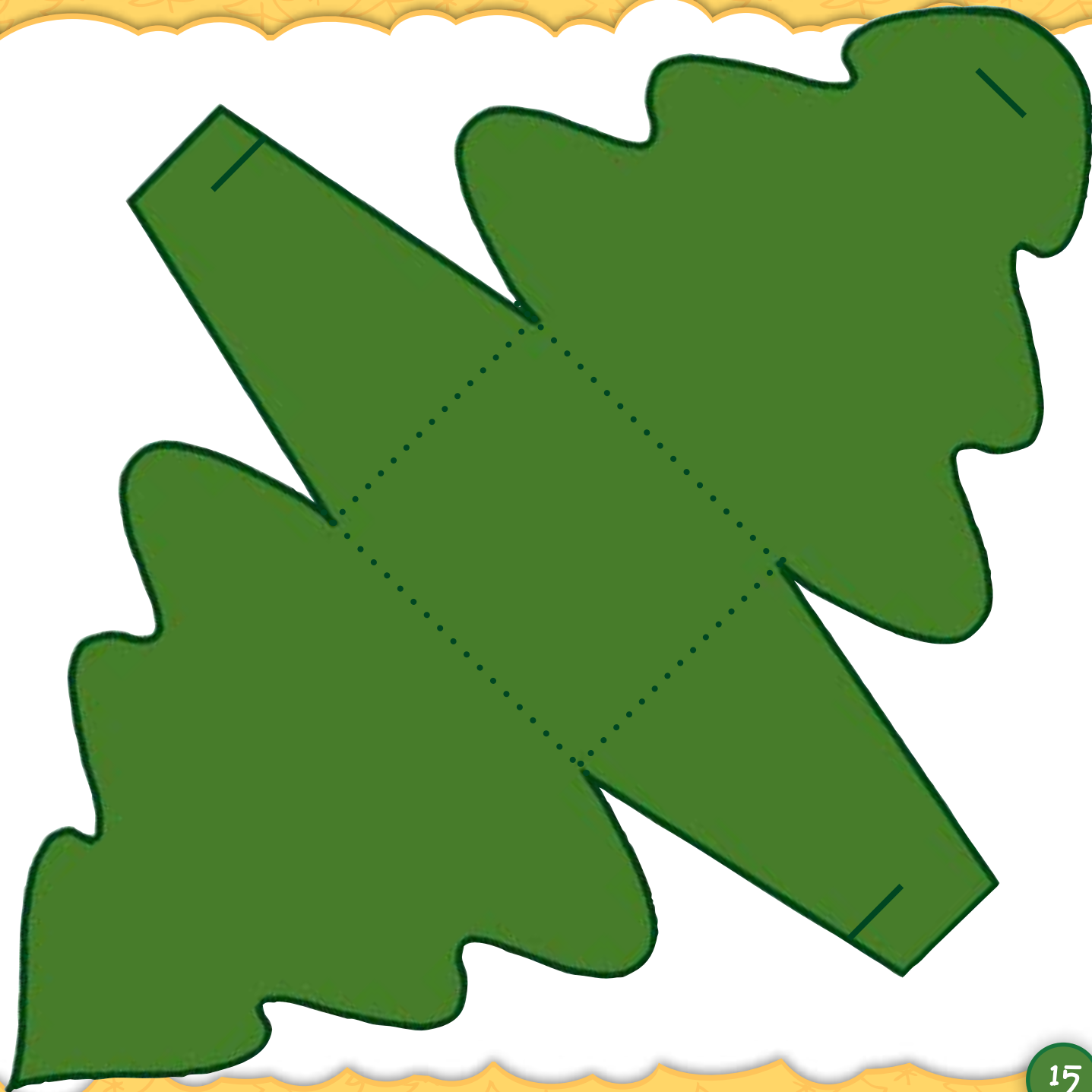


Zsigmond Arnold, Disznajó



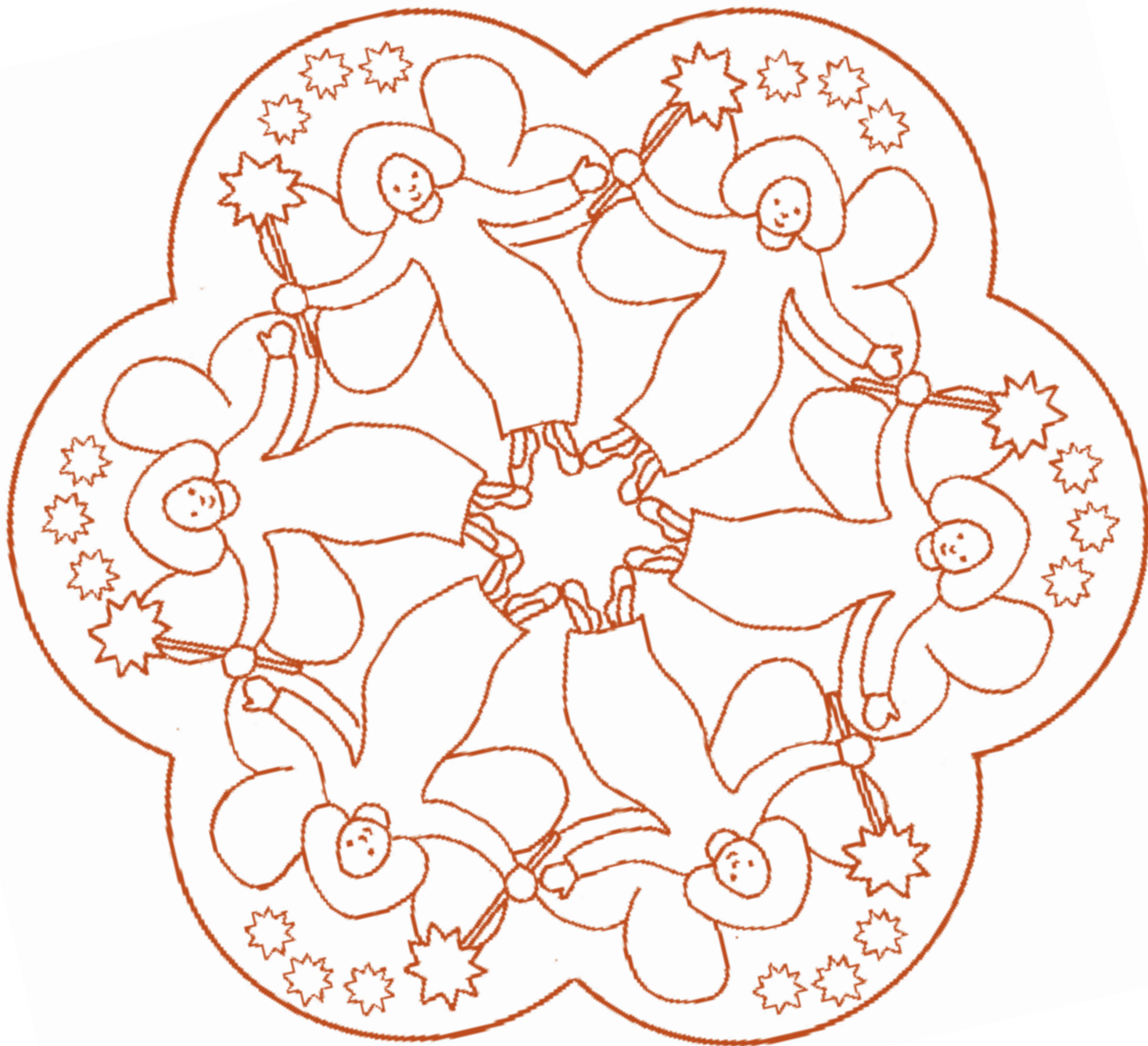
Vas Márk, Négyfalu







BAK SÁRA rajza



Vidám szellők lengedeznek,
az angyalok énekelnek.

Vajon milyenek lehetnek az angyalok?
Színezd ki őket, ahogy a képzeletedben élnek.

FŐCZE KORNÉLIA

Mákos orrú Ákos



Megéhezett Ákos, töprengett is nagyon:
a sok finomságból, na, mit egyen, vajon?
Vegyen a dióból marokkal, két kézzel?
Harapjon sajtot, vagy igyon tejet mézzel?
Készült sütemény is a boldog ünnepre.
Hagyja későbbre, vagy most egyen belőle?
Végül a kalácsból úgy belakott Ákos,
félre áll a hasa, az orra is mákos.

A jobbra tekeredő réteseket ferd be sárga töltelékkel, ezek a diósak, a balra tekeredőket sötétszürkével töltsd meg, ezek a mákosak. Melyiket szereted jobban?



Pótold a hiányzó mézeskalácsokat. Figyeld meg, hogyan váltakoznak.



Meséld el, hogyan készül a kalács. Húzd át, ami fölösle-
ges. Egy fontos hozzávaló kimaradt, rajzold le.



MÉSZELY JÓZSEF

Ünnepre

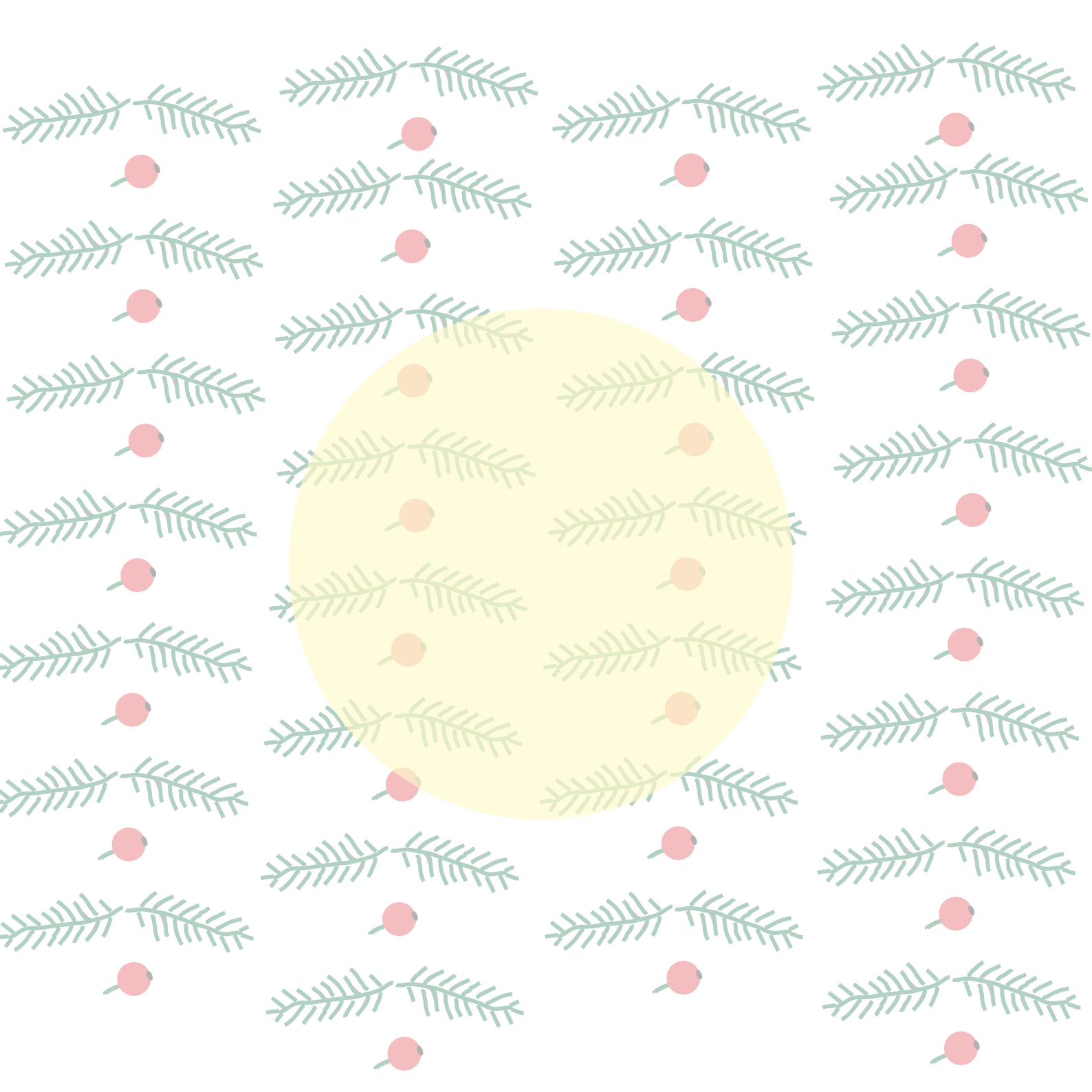
Cseng a mozsár. Búg az őrő.
Sistereg a kávéfőző.
Szita huppog, lisztet szítál.
A fakanál körtáncot jár.

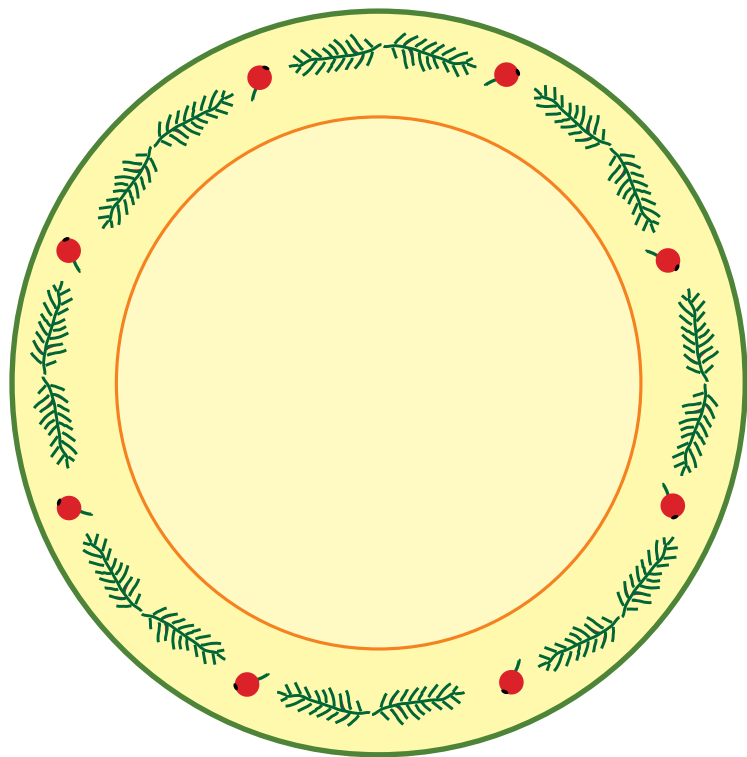
Tortakrémben habzik a méz.
Cuppog, dagad a majonéz.
Dohog, hoppláz a habverő.
Billeg, ugrál a vasfedő.

Serpenyőben serceg a hús,
Érte nyávog Pamacs cicus.
Miért e zaj, csengő lárma?
Versem címe elárulta.

S nyekereg már a nagy asztal,
Mert azt várja szép damasztal,
Terítsük meg, s üljük körbe,
Felöltözve ünneplőbe.







Terítsük meg az asztalt! Vágd ki a tányért, poharat, szalvétát, evőeszközöket, és ragaszd a 20. oldalon a helyükre.

PERDE-KILIN TÜNDE

Török Berci vendégségben

– Anyuka! Játshatok még egy kicsit lefekvés előtt? – kérdezte a kislány, miután jóízűen bekebelezte vajas-mézes kenyerét, kihörpintette meleg tejét.

– Nyugodtan játszatsz, míg elvégzem a dolgomat a konyhában. Majd jövök mesét olvasni – egyezett bele Anyuka.

A kislány sürgött-forgott a játékok között, edénykéket szedett elő.

– Mi ez a csörömpölés? – lépett be a gyermekszobába Török Berci.

– Vendégeket várunk. Örölnék, ha segítenél megteríteni az asztalt.

– Nagyon szívesen, de előbb mutasd meg, hogy kell.

– Ahány széket látsz, annyi lapos tányért tegyél az asztalra. Számold meg hány van. Hat kell legyen.

Török Berci kitette a tányérokat, és mindenikre tett még egy-egy mély tányért is. Ugyanannyit.

– Itt vannak a kanalak, kések, villák, poharak – szólta a kislány. – A villát a tányér bal oldalára, a kést, kanalat a jobb oldalára kell



tenni. A poharat jobb oldalra, a szalvétát a villa alá.

Amíg Török Berci rendezgette az asztalt, a kislány nekiállt főzni. A fazékba beletett néhány kockát, egy halacskát, színes pálcikákat, és megkavarta.

– Milyen jó illata van – szagolt bele a kis török.

Körbesétált a fazék szélén, kérdezősködött, szimatolt, míg egyszercsak, zsupsz, belesúszott a levesbe. Ejnye! Ugye ti nem mentek a forró edények, a kályha közelébe?

Szerencsére a leves még csak langyos volt. Berci alig dugta ki a fejét belőle, máris zúdult rá egy adag üveggolyó.

– Ez a zöldborsó – nevetett a kislány, s ahogy megkavarta a levest, Berci körhintán érezte magát. – Kapaszkodj a fakanálba – biztatta a kislány.

Berci átölelte a fakanalat, és elkezdett felfele mászni. Épp idejében, mert csrrr-csrrr, berregett a csengő, megérkeztek a vendégek. A kislány köszöntötte, bekísérte, majd hellyel kínálta őket.

Amíg ő kitálalta a levest, Török Berci szórakoztatta a vendégeket. Tengeri kalandjairól mesélt, és meghívta az egész társaságot a legközelebbi hajókirándulásra.

A kislány mindenki elé letett egy kirakós darabot:

– Tessék, itt a gyümölcstorta.

– Gyümölcstorta? Ilyent szoktak sütni születésnapokra? Nekem mikor lesz a születésnapom? Még hányat kell aludnom addig? – türelmetlenkedett a kis török.

De a választ már nem tudhatta meg, mert belépett a kislány édesanyja.

– Melyik mesét olvassam ma este? – kérdezte.

Török Berci befészkelte magát a paplan alá, és hallgatta a mesét, míg mély álomba nem merült.



A nagy rajz négy részletét látod itt.
De valamit mindeniken átszíneztünk.
Keresd meg, mit.

Ti küldtétek

• *Aranyszárnyú angyal száll a föld felett, olyan, mint a hajnal. Isten született. Áldott Ünnepet!* – **Kolcsár Katalin inaktelki** óvodásainak angyalkái festett faágból születtek. A hajuk forgács – mintha Szent József gyaluja göndörítette volna, a szárnyuk tortapapír. De miből van a szívük? Szeretetből.



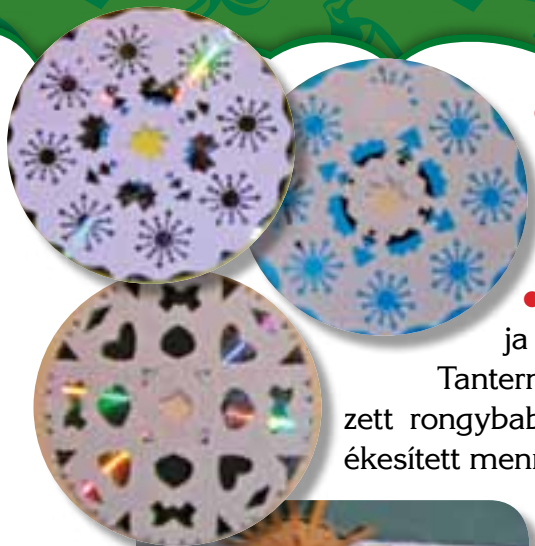
• Szeretettel integet a **széki** óvodások kéz-fenyője is: rajta van minden gyerek keze-formája és keze-munkája, sőt a mosolygós arcocskájuk is. A csúcson az ötletadó, **Juhos Ildikó** óvó néni.



• **Kozma Judit tanító néni székelyszentkirályi** osztályának üdvözletein a fenyőcske egyforma, a díszítést mindenki maga tervezte meg.



• Zöld karton-kúpból fenyőt, pirosból Mikulást ragasztottak **Cirebea Margit** és **Gáll Ildikó** óvó néni **aranyosszentmihályi** apróságai. Habszivacs-morzszákból bőven hullattak havat is a fenyvesre.



• Ablakon vagy a mennyezetről lelógatva, az esti mécsvilágnál sejtelmesen csillognak a CD-hóepelyhek. **Poenar-Nagy Csilla Zsuzsanna óvó néni** csemetéi a **zilahi 4-es Óvodában** a használt CD-k mindkét oldalára fehér papírcsipkét ragasztottak.

• Adjon Isten egészséget, erőt, új ötleteket, sok olvasót! – kívánja **Bak Márta tanító néni** osztálya a **kolozsvári Zenelíceumból**.
Tantermükbe karácsonyi hangulatot varázsol a régi szitába berendezett rongybaba-betlehem, az arany-ezüst perecekkel, szárított narancssal ékesített mennyezetdísz, a kézformákból kialakított ablakkoszorú.



• **Cirják Márta tanító néni** osztálya az **aradi Csiky Gergely Főgimnáziumban** a Manónapsi leírása alapján készítette el a Mikulást. Észrevették, hogy ugyanígy készül a sőtartó, a képkeret, az ing, a nadrág is.



Szárnybontó

Hoztam, bizony, hoztam én,
hisz itt az idő,
nem marad ma üresen
egyetlen cipő!

Lestyán Csilla, Csíkkozmás



**Keresztúri Dániel,
Szatmárnémeti**

Karácsonykor lehull a hó,
Fagyos földnek puha takaró.
Téli napon szánkózni jó,
Főleg, ha itt a vakáció.

Böjte Norbert, Jedd



**Kosza Tamás,
Gyergyószentmiklós**



**Boldis Petra,
Gyergyószentmiklós**

Milyen is a Mikulás?
Fehér a szakála,
piros a ruhája,
piros a csizmája,
no meg a sapkája.
A mosolya kedves,
szerény,
és ő nagyon bátor
s merész.

**Molnár Margaréta
Boróka,
Dicsőszentmárton**



**Nagy Hunor Félix,
Jedd**



Pap Fruzsina,
Kolozsvár

Hol volt, hol nem volt, volt egy család. A fiú beteg lett, a lány is köhögött. Egy éjjel egy tündér arra szállt, és meggyógyította őket. A család boldog volt. Attól a naptól fogva mindenki jobb lett egy kicsivel. A lány kíváncsi lett, hogy mitől lett jobb tanuló. Egy éjjel észrevette a tündért, és megkérte, maradjon náluk örökre. Apa egy faházat faragott a tündérnek, és berendezte apró bútorokkal. Azóta is boldogan élnek, ha meg nem haltak.

Csillag Hanna, Csíkszereda

A krampuszok szorgoskodnak,
Gyerekeknek csomagolnak,
Várják már a gyerekek,
Hogy jó sok mindent vigyenek.

Simó Krisztina,
Jobbágytelke

Csingilingi, csengő szól,
Hív minket a Karácsony.
Szép hangjával csábít már,
Boldog Karácsonyt kíván.

Orbán Kinga,
Sáromberke



Deák Ferkó,
Kolozsvár

Szeretjük a Karácsonyt,
Sütünk finom kalácsot,
Szeretik a gyerekek,
Várják, hogy megsüljenek.
Finom, édes, ropogós,
Gyerekeknek laktató.

Hajdu Viola, Árpád



Hegy-Gál Bernadett,
Székelykeresztúr

Tél van, hó van, jaj, de jó,
befagyott már rég a tó,
kis gyerekek szánkóznak,
s a nagyok táncolnak.
A kis csizmák kirakva,
s szépen megmosva.

Verestőy Janka,
Székelyudvarhely

Karácsonykor béke van,
Ég a gyertya a házakban.
Mindenki próbál jó lenni,
És a rosszat eltenni.
Éjszaka jön az ajándék,
Örül ennek minden vendég.

Szilágyi Máté,
Szatmárnémeti

Mindenki az ünnepet várja,
Ami itt lesz nemsokára.
Anyá, apa, sok kisgyerek –
örvendeznek az ünnepnek.

Székely Mónika,
Magyarlapád

Hideg van, hideg van,
Az állatok fáznak,
S a madarak elszállnak.
A hóember elkészült,
A gyerekek ujjonganak,
Az ajándékokról
álmodoznak.

Baliga Dávid,
Balánbánya



Úrbán Tamás,
Szatmárnémeti

Itt a Karácsony!
Látod, barátom?
Fát hoz az angyal,
Míg eljön a hajnal.
Laczkó Attila,
Csíkszereda



Máthé Viktória,
Gyergyószentmiklós



Vita Adrienn,
Disznajó

Csipike postája

A boldogság nem láthatatlan. Nyisd ki a decemberi Szivárványt, és minden oldalán megleled. Csipike postája például azért ragyog a boldogságtól, mert a ti Szivárványos leveletekkel van tele. Íme kik küldték: **Szabó Renáta**, Szamosújvár; **Kőrösi Beatrix**, Mezőpetri; **Zsigmond Hunor**, Kézdivásárhely; **Hám Endre**, Kaplony; **Bálint Gyula Zsolt**, Négyfalu; **Szilágyi-Székely Ágota és Zsófia**, Magyarlapád; **Perde-Kilin Ákos**, Kolozsvár; a **tordai Jósika Miklós Óvoda**; a **kolozsvári Bambi Óvoda**; a **szilágysomlyói, a szilágypaniti óvodások**; a **gyergyószentmiklósi Kós Károly Iskola II.**; a **csíkszeredai Petőfi Sándor Iskola II. C**; a **kolozsvári N. Titulescu Iskola II. D**; a **szászrégeni A. Maior Gimnázium II. B**; a **marosvásárhelyi Al. I. Cuza Gimnázium I. E**, a **Dacia Gimnázium II. C**, a **G. Coșbuc Gimnázium I. C osztálya**; a **dési II.**; a **szilágysomlyói előkészítő**; a **kovásznai II. B osztály**.

- **Gyergyószárhegy** felszegi első osztályosai minden évszakban saját kézimunkáikkal díszítik tantermüket. A képen is látható, milyen jókedvvel járnak iskolába. Büszke is rájuk **Ádám Erzsébet tanító néni**.



- **Az aranyosszentmihályi óvodások Cirebea Margit és Gáll Ildikó óvó nénivel** együtt verssel, énekkel, gyertyafénnyel várták a Mikulást. Bátran beszélgettek, fényképeződtek is vele.



● **Fodor Emőke** óvó néni arról számolt be, hogy a **szamosújvári Téka Alapítvány** szervezésében Népi Gyermekjáték Találkozót tartottak. Az első bátor jelentkezők: a kolozsvári Méhecske Óvoda (Balázs Beáta, Bódi Tünde), a Bambi Óvoda (Mátyás Noémi), a szamosújvári Sünike Óvoda (Polgár Éva, Fodor Emőke), valamint a mezőpaniti, a válaszüti, a váralji és a szamosújvári kisiskolások. Jövőre titeket is várnak.



● **A marosvásárhelyi 6-os Napköziotthonba** minden évben ellátogat Mikulás bácsi a krampuszaival. Rövid előadást tartanak nekünk, mi pedig verssel, énekkel fogadjuk őket. A Bóbita csoport és **Szabó Enikő** óvónő

● **Juhos Ildikó**, **széki óvó néni** csoportjában télen-nyáron nagy a sürgés-forgás: hétköznapi munkát, ünnepen parádét játszanak beleéléssel, jókedvvel és hagyományaikat büszkén őrizve. Itt éppen muzsikál az egész kis sereg.



Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a neved mellé az osztály, a csoport közös gyűjtőlapjára!

E lapszám támogatói:



Nemzeti
Kulturális
Alap



● Ezt a képet a sógyurma gyümölcsökkel még őszi idején küldték a **tordaharasztsói** óvodások és **Széll Adél óvó néni**. Azóta bizonyára elkészültek a só-liszt-víz „mézeskalácsok” is.

● A **kolozsvári Hársfailla Óvoda Méhecske** csoportjában minden őszi csoportavató ünnepet tartanak. Készül töklámpás, őszi korona, van tánc, ének és cukormázaz alma – újságolta **Gergely Erika óvó néni**.



● A **felsőlemhényi** óvoda nagycsoportosai és **Gyergyai Enikő óvó néni** minden hónapban izgalommal várják a friss Szivárványt, hogy böngésszék, olvassák, megoldják feladatait, elkészítsék barkácsötleteit.

**Címlap:
az inaktelki
óvodások**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIII. évfolyam, 360. szám.

Kiadja a **NAPSÚGÁR Kft.** Főszerkesztő: **ZSIGMOND EMESE**. Képszerkesztő: **MÜLLER KATI**.

Lapterv: **Könczey Elemér**. Műszaki szerkesztő: **Várdai Éva**. Honlapszerkesztő: **Komáromy László**.

Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brăncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001

B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSÚGÁR – EDITURA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári **TipoOffset Kft.** nyomdájában. ISSN 1221-776x

Ára 3 lej



Szivarvány